

Sygn. akt III RC 398/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Świętochowska

Protokolant: Anna Krasowska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego A. R.

przeciwko M. F.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 14 marca 2012 roku w sprawie III RC 66/12, od pozwanego M. F., na rzecz małoletniego powoda A. R., w kwocie po 360 złotych miesięcznie, podwyższa z dniem 22 grudnia 2017 roku do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go o każdego miesiąca, do rąk M. R., jako ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda, wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Odstępuje od obciążania małoletniego powoda kosztami postępowania w zakresie oddalonego powództwa;

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego, na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim) kwotę 204 złote tytułem opłaty sądowej;

V. Zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 398/17

UZASADNIENIE

Ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda A. M. R., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa, wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego M. F., na rzecz małoletniego powoda, z kwoty po 360 zł miesięcznie, do kwoty po 920 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15- go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego, na rzecz małoletniego powoda, kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2-7).

Pozwany M. F. uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa (k. 81).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Małoletni powód A. R. pochodzi z nieformalnego związku (...) z M. F.. Ostatnia wysokość alimentów została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 14 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt III RC 66/12, w którym to wyroku podwyższono alimenty od M. F. na rzecz małoletniego A. R. do kwoty po 360 zł miesięcznie.

W dacie ostatniego orzekania o wysokości alimentów ustawowa przedstawicielka M. R. miała 27 lat, wykształcenie średnie, dietetyk. Była panną, poza małoletnim A. nie miała innych dzieci. Mieszkała z rodzicami i 21 letnim bratem, w mieszkaniu stanowiącym własność rodziców. Dokładała się do kosztów utrzymania mieszkania oraz zakupu żywności w kwocie po 600-700 zł/mc. Opłaty za mieszkanie wynosiły: czynsz – 630 zł, energia – 130 zł, telefon i Internet – 130 zł. Ustawowa przedstawicielka pracowała, otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 1.100 zł netto miesięcznie. Pobiera zasiłek rodzinny w kwocie 69 zł/mc. Nie posiadała żadnego majątku, nie miała żadnych zadłużeń. Była zdrowa.

Małoletni A. R. miał 3 lata. W trakcie kiedy matka pracowała, małoletnim zajmowała się babcia bądź wynajęta opiekunka. Koszt opiekunki wynosił ok. 200 zł/mc. Małoletni był zdrowym dzieckiem.

Pozwany M. F. miał 21 lat, wykształcenie średnie, technik mechanik. Był kawalerem. Poza małoletnim A. nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Przebywał i pracował w Belgii. Wykonywał prace dorywcze w zakresie wykończenia wnętrz. Zarabiał do 1.000 euro. Mieszkał w wynajętym mieszkaniu wraz ze swoją partnerką. Koszt wynajęcia mieszkania wynosił 450 euro. Partnerka pozwanego dokładała się do utrzymania mieszkania. Pozwany nie posiadał majątku. Był zdrowy.

Powyższe ustalono na podstawie akt Sadu Rejonowego w Bielsku Podlaskim o sygnaturze akt III RC 66/12.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Obecnie ustawowa przedstawicielka M. R. ma 33 lata, wykształcenie średnie. Pracuje przy produkcji zniczy w firmie PPHU (...) i osiąga wynagrodzenie w wysokości 1.459,48 zł netto miesięcznie (k. 11). Jest to praca zmianowa. Nadal mieszka z rodzicami. Wraz z rodzicami prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Koszt utrzymania mieszkania wynosi 900 zł/mc. Koszty za mieszkanie, prąd i gaz są dzielone na czworo. Żywność kupują ustawowa przedstawicielka oraz jej matka. Ustawowa przedstawicielka nie otrzymuje świadczeń na syna, nie ma rodzinnego, ani świadczenia z programu 500+. W opiece nad syna pomagają jej matka oraz kuzynka A. O.. (...) wspomagają ją rodzice.

Małoletni A. ma 9 lat, jest zdrowym dzieckiem, uczęszcza do szkoły podstawowej. Nie otrzymuje stypendium. Nie uczęszcza na obiady szkolne. W klasach 1-3 ma zapewnione bezpłatne podręczniki. Małoletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia z piłki nożnej. Są to zajęcia bezpłatne. Matka ponosi jedynie koszty związane z wyjazdami na zawody oraz koszty związane z zakupem odzieży i obuwia. Małoletni nie ma kontaktu z ojcem, nie otrzymuje od niego prezentów.

Pozwany M. F. ma 27 lat, technik mechanik. Nadal mieszka i pracuje w Belgii jako pracownik budowlany. Zarabia ok. 1.300- 1.400 euro miesięcznie. Za mieszkanie płaci 600 euro, za energię – 130 euro, za gaz – 15 euro, za telefon – 10 euro. Koszt ubezpieczenia wynosi – 250 euro miesięcznie, zaś koszty paliwa to kwota do 200 euro miesięcznie.

Pozwany na wyżywienie wydaje miesięcznie 400-500 euro. Mieszka wraz z dziewczyną, która pracuje w firmie sprzątającej i zarabia 800-1000 euro. Partnerka pozwanego dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania w kwocie po 200-300 euro miesięcznie. Pozwany poza małoletnim A. nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Jego partnerka nie posiada dzieci. Pozwany zamierza za około roku czasu wrócić do Polski.

Powyższe ustalono na podstawie wyjaśnień informacyjnych ustawowej przedstawicielki i pozwanego k. 81-82.

Celem ustalenia sytuacji osobistej i majątkowej małoletniego powoda i jego ustawowej przedstawicielki, Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka A. O. (k. 82).

Świadek A. O. zeznała (k.82), że pomaga ustawowej przedstawicielce w opiece nad małoletnim A.. Zabiera małoletniego ze szkoły, opiekuje się nim, kiedy M. R. pracuje. Za opiekę nad małoletnim nie otrzymuje pieniędzy.

W ocenie Sądu, zeznania świadka były spójne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i zasługiwały na ich uwzględnienie w całości.

Ustawowa przedstawicielka powództwo o podwyższenie alimentów uzasadniała tym, iż nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz wysokości jego utrzymania. Ponadto podnosiła, że sytuacja finansowa pozwanego uległa poprawie. Wskazywała, że miesięczne koszty utrzymania syna wynoszą niecałe 1.400 zł.

Pozwany uznał powództwo do kwoty po 500 zł/mc. W pozostałym zakresie wnosił o jego oddalenie. Twierdził, iż miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi 800-900 zł/mc.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków uzasadniających zmianę obowiązku alimentacyjnego w oparciu o art. 138 kro. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. Od ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów upłynęło 6 lat. Małoletni powód w chwili orzekania o ostatnich alimentach miał 3 latka, obecnie ma 9 lat. Oczywiście jest, iż wraz z wiekiem rosną koszty utrzymania dziecka. Małoletni obecnie uczęszcza do szkoły podstawowej, korzysta z dodatkowych zajęć – piłki nożnej. Matka małoletniego ponosi oczywiste koszty związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, środków higienicznych, wydatki związane ze szkołą oraz zajęciami dodatkowymi.

Zdaniem Sądu, rodzice, co do zasady, winni ponosić po połowie koszty utrzymania małoletnich dzieci. Część obowiązku alimentacyjnego matki, jest spełniona przez osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie małoletniego syna. Podkreślić należy, że w sprawie o alimenty badaniu podlegają możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej, a nie faktycznie osiągnięte dochody.

Sytuacja ustawowej przedstawicielki, od daty ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów, nie uległa większym zmianom. Matka małoletniego nadal mieszka z rodzicami i dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania i zakupu żywności. Nadal pracuje przy produkcji zniczy i osiąga wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej. Poza małoletnim A., nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Zmieniła się sytuacja małoletniego, który obecnie uczęszcza do szkoły oraz na dodatkowe zajęcia z piłki nożnej. Matka nie ponosi już kosztów opieki do dziecka.

Również sytuacja pozwanego M. F. nie uległa większym zmianom. Pozwany nadal mieszka i pracuje w Belgii jako pracownik budowlany. Jego wynagrodzenie nieco wzrosło, osiąga dochód w wysokości 1.300 – 1.400 euro miesięcznie. Pozwany nadal mieszka z dziewczyną i wspólnie ponoszą koszty utrzymania mieszkania, które od daty ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów wzrosły. Poza małoletnim A., nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy gdy żyją oddzielnie. Na ogół przyjmuje się, że zasada równej stopy życiowej nie oznacza mechanicznego podziału osiągniętych przez rodziców dochodów, jej istota bowiem sprowadza

się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dzieci, przy uwzględnieniu ich wieku, stanu zdrowia, kierunku szkolenia oraz innych indywidualnych okoliczności.

W niniejszej sprawie pozwany pracuje zagranicą, osiąga dochody w wysokości ok. 1.300-1.400 euro miesięcznie. Pozwany poza małoletnim synem nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Pozostaje w nieformalnym związku, jego partnerka ponosi 1/3 kosztów utrzymania mieszkania.

Zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie daje podstawy do przyjęcia, że miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą około 1.000 złotych miesięcznie. Małoletni ma 9 lat. Ustawowa przedstawicielka ponosi koszty związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, środków higienicznych, wydatki związane ze szkołą oraz zajęciami dodatkowymi.

Sąd przyjął, iż małoletni powód ma prawo żyć na takiej samej stopie życiowej jak jego ojciec. Pozwany ma znacznie większe możliwości zarobkowe niż ustawowa przedstawicielka. Zdaniem Sądu, pozwany osiąga wynagrodzenie, które pozwala na to, aby małoletni powód żył na wyższym poziomie niż koszty racjonalnego jego utrzymania. Ponadto podkreślenia wymaga, iż pozwany nie czyni starań aby utrzymywać kontakt z synem, nie wysyła mu żadnych prezentów. Natomiast matka część obowiązku alimentacyjnego spełniona poprzez osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie syna.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 133 kro oraz 135 kro, zasądził od pozwanego, tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda, kwotę po 700 zł miesięcznie, płatnych do rąk M. R. jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych. W pozostałym zaś zakresie powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 §1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Sąd zasądził od pozwanego, na rzecz Skarbu Państwa kwotę 204 zł tytułem opłaty sądowej. Sąd zasądził także od pozwanego, na rzecz małoletniego powoda, kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustalonego na podstawie § 4 ust. 4 Rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów (Dz.U.2015 poz. 1800).

Na zasadzie art. 102 kpc odstąpiono od obciążania małoletniego powoda kosztami postępowania w zakresie oddalonego powództwa, z uwagi na brak dochodów.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.

Sędzi a